

РЕШЕНИЕ

№ 6046

С, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г К

при участието на секретаря Н Н
като разглежда докладваното от Г К Гражданско дело № 20221110120723 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от М. Г. М., ЕГН *****, срещу М Х, ЕИК, с която са предявени осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД и чл. 92, ал. 1 ЗЗД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: 6 201,60 лева, представляваща авансово плащане в размер на 50% от цялата сума по договор за проектиране и авторски надзор от 18.06.2021 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на исковата молба – 18.04.2022 г., до окончателното изплащане; 620,16 лева, представляваща неустойка по договор от 18.06.2021 г. за проектиране и авторски надзор, представляваща 1 % от платената авансово от ищеца сума, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 18.04.2022 г. до изплащане на сумата.

Ищцата твърди, че на 18.06.2022 г. сключил с ответника договор за проектиране и авторски надзор на недвижим имот, находящ се в С,, По силата на този договор ответникът се задължил да извърши архитектурно заснемане, функционално разпределение, идеен проект по част, интериор, работен проект по част интериор с включено КСС, спецификации и работни детайли, архитектура, електро и В и К инсталации, пълна спецификация на възложените материали и елементи, ценови оферти за цялостно изпълнение и авторски надзор, включващ – контрол на строителната площадка, консултации на строителната площадка, участие в срещи и заседания, свързани с реализиране на проекта, съдействие и избор на материали, доставчици и изпълнители, вкл. и подписване на договори с тях, консултация на проектантите и изработване на допълнителни чертежи и детайли. Твърди

се, че въпреки „идейния проект“, същият не могъл да бъде реализиран, поради несъобразяване с техническите и архитектурни особености на сградата. Навежда твърдения, че стойността на неизвършените от ответника работи възлиза на 100 %. Моли съда да уважи предявените искове.

В законоустановения срок ответникът е подал отговор на исковата молба, с който изразява становище за неоснователност на предявените искове. Твърди, че между страните не съществува спор, че ищцата е заплатила на ответното дружество сума в размер на 6 201,60 лева с ДДС. Оспорва процесният договор да е развален по вина на изпълнителя. Поддържа, че последният е изготвил идеен проект по част „Интериор“, в който двата апартамента са били обединени по желание на клиента. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли първоначално предявените искове.

Ответникът е предявил насрещен осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, с който са наведени твърдения за възникнало валидно изискуемо задължение – М. Г. М. да заплати на дружеството сумата от 3 100,80 лева, представляваща разликата между дължимото и заплатеното възнаграждение по договор за проектиране и авторски надзор от 18.06.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на насрещния иск до окончателното изплащане на сумата.

Ответницата по насрещния иск – М. Г. М. в подадения писмен отговор оспорва насрещния иск като неоснователен и недоказан и моли съда да постанови решение, с което да го отхвърли.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Представена е оферта № 02151/12.05.2021 г., от арх. Ж Н за клиент – М. М., като са посочени следните услуги – консултация с архитект/дизайнер; архитектурно заснемане на съществуващото положение; функционално разпределение 2D чертежи.

Видно от договор за проектиране и авторски надзор, сключен на 18.06.2021 г. между М. Г. М. и М Х, дружеството се задължава да извърши срещу възнаграждение проектни работи и авторски надзор за апартаменти 36 и 37, находящи се в С,, а М. М. се съгласява да заплати възнаграждение. Към договора са приложени съответно Приложение 1 и Приложение 2 относно цената и начина на плащане и срокове за извършване на работата.

Представено е становище от 24.03.2022 г., изготвено от арх. С С, в което е посочено, че обединяването на двете жилища /ап. 36 и ап. 37/ е нецелесъобразно от функционална и неосъществимо от нормативна гледна точка.

По делото са приложени 2D планове на помещенията в имотите, както и кореспонденция между страните във връзка с изпълнението по договора. В имейл от 24.08.2021 г. е посочено в какви срокове изпълнителят би могъл да извърши съответните дейности, като е уточнено, че така уговорените срокове

са прекалено дълги, т.е. налице е забава. Със съобщение от 09.01.2022 г., служител на ответника признава наличието на забава, като предоставя на възложителя правото да избере вариант за споразумение за по-нататъшно продължаване на изпълнението на договора. В същия имейл е посочено, че неустойката за забава, която се дължи от ответника и която ще бъде приспадната е в размер на 761,60 лева без ДДС. В отговор, на 10.01.2022 г., ищцата е изпратила съобщение, с което заявява готовност за преустановяване на договорните правоотношения като ответникът възстанови сумата от 4 134,40 лева /равняваща се на 4/6 от платеното капаро в размер на 6 201,60 лева, тъй като точките по договора преди авторския надзор били шест на брой/. Заявено е искане за получаване на визуализацията на проекта и съответните параметри. От страна на ответника са предложени три подробно описани варианта за прекратяване на договорното правоотношение, като е посочено каква сума и за кои дейности е изплатена, като с последващ имейл от 11.01.2022 г., служител на ответника е конкретизирал предложението си за прекратяване на договора, което предложение се изразява в това ищцата да получи проектна документация, изготвена от ответника срещу заплатения аванс в размер на 5 168 лв. без ДДС. В съобщението е посочено още, че предвид предложението, изпълнителят не би имал повече ангажименти с проекта, съответно не би дължал неустойка, а възложителят няма да бъде задължен да извършва доплащания, като е отправена покана към ищцата за изготвяне на анекс за прекратяване на договора, тъй като инициативата за прекратяването била нейна.

От страна на ответника е изготвена нотариална покана /заверена нотариално на 25.02.2022 г./, с която кани ищцата да се яви за получаване на хартиен носител на изработения проект и подписване на анекс за прекратяване на договора. Ответникът също така е поканил ищцата да заплати сумата от 3100,80 лв. без ДДС /3 720,96 лв. с ДДС/ на осн. чл. 87, ал. 1 ЗЗД, като в противен случай договорът ще се счита развален по нейна вина, в случай че в срок от пет работни дни след получаване на поканата не бъде подписан анекс към договора. Посочено е още, че ищцата би дължала междинно плащане и неустойки за забава.

Съгласно представена товарителница, на 02.03.2022 г. ответникът е получил уведомление за разваляне на договора, което е изпратено по куриер на 23.02.2022 г. С изявлението за разваляне е поискано възстановяване на сумата от 6201,60 лева в двоен размер съгласно чл. 93 ЗЗД, както и заплащане на неустойка съгласно чл. 23 и 24 от договора.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че ответното дружество е изпълнило следните дейности съгласно предмета на договора: архитектурно заснемане, функционално разпределение в два варианта, с доуточнение – до 5 варианта, идеен проект с визуализации, технически проект по част интериор – чертежи, архитектура, ел. инсталации, ВиК, работни чертежни бани, тоалетни, разгъвки, чертежи на мебели, спецификации, ценови оферти за цялостно изпълнение /т.е. изпълнени са били дейностите в обхвата на т.1 до т. 6, а дейностите, описани в т.7 от договора били свързани с контрола на

строителните, монтажни и довършителни работи. Вещото лице е посочило, че изпратените с имейл от 28.06.2021 г. технически данни от страна на ищцата съдържат архитектурно разпределение на етажа от сградата, като за изготвянето на функционалното разпределение – идейни схеми е било необходимо да се направи проверка на размерите на изпълнението на място за установяване възможността за обединяване на двете жилища. Архитектурното заснемане било от 07.2021 г., изпратеният проект с имейл от 28.06.2021 г. и архитектурното заснемане били достатъчни за изготвяне на варианти на функционално разпределение. Идейният проект съгласно офертата се изготвял след одобрено архитектурно разпределение. Посочено е също, че обединяването на двата имота не е включено в предмета на процесния проект, както и че този интериорен проект няма характеристиките на проект за преустройство и обединяване на две жилища. Отражено е, че на лист 184 от делото /гръб/ е приложен чертеж „план – разпределение-осветление“, на лист 185 е приложен чертеж „план-разпределение-контакти“, а на гръба на лист 185 – чертеж „план-разпределение ВиК (промени), като в чертежите били посочени места и вид на ключове, контакти, осветление, хранване на мивки, тоалетни, душеве и др.

По делото са събрани гласни доказателства. Свидетелката К М /майка на ищцата/ твърди, че между страните в настоящото производство е бил сключен договор от края на месец юни 2021 г. за извършване на ремонт и преустройство на два апартамента в Посочва, че е присъствала на проведена между страните среща, на която са се договаряли как точно да се извърши обединяването. Твърди, че до строителни дейности не се е стигнало, както и че ищцата споделяла, че комуникацията с ответника била трудна.

Като свидетел е разпитана Ж Н /служител при ответника/, от чийто показания се установява, че ищцата я е потърсила във връзка с изготвянето на интериорен проект за процесните две жилища. Твърди да са сключили договор, съгласно който задължение на ответника било да извърши проектни работи и авторски надзор, като проектните работи включвали архитектурно заснемане на място за верифициране на подадени изходни данни, представляващи архитектурно разпределение на основния проект на сградата, функционално разпределение на база заданието на възложителя. След одобрено функционално разпределение е бил изготвен идеен проект в до три цетови варианта, а след одобрен идеен проект, следвало изготвяне на работен и интериорен проект с всички необходими спецификации на вложени материали и елементи и тяхното остойносттаване с оглед по-прецизен бюджет за потенциалната реализация в бъдеще и съответно авторски надзор по време на изпълнението на ремонта и съдействие на клиента при избор на материали и финализиране на поръчката към доставчиците за съответните елементи, вложен в интериора. Свидетелката С Н посочва, че ищцата е заявила, че иска да обедини жилищата, като свидетелката попитала дали същите са в етап на строителство и съответно чия е отговорността относно процедурата по съгласуване с администрацията с оглед разпоредбите на ЗУТ, при което ищцата заявила, че обединяването ще извърши със собствен ресурс, че няма да губи време за подобно съгласуване, тъй като се касаело за пробив в едната

стена, поради което ответникът не е бил ангажиран с това задължение, посочва свидетелката. Твърди още, че служителите на ответника са разполагали с архитектурно разпределение само на етажа, на който са били разположени двете жилища, в D W G формат. След това започнало верифицирането на място и т.нар. „архитектурно заснемане“. На ищцата били изпратени документи за плащане, с цел активиране на договора и съответно за да започнат да текат сроковете по него. Плащането било осъществено веднага, след което била налице уговорка за вземане на размери на място, което се случило на 03.07.2021 г. След проверка на място и на заданието на възложителя било изготвено функционално разпределение в два варианта, които били изпратени на ищцата на 20.07.2021 г., от които тя да си избере подходящия и върху който да се разработи интериорният идеен проект. Потвърждение на реалното функционално разпределение, върху което да се започне работа, било получено на следващия ден. След това започнала дейността по идейния проект, който бил разработен в пет варианта, като първи вариант бил изпратен на 08.09.2021 г., а пети вариант – на 30.11.2021 г. Ищцата се спряла на първи вариант с някои забележки, които били обсъдени на среща между нея и свидетелката, като промяната на проекта вследствие тези забележки изисквала технологично време, поради което се стигнало до кратка забава от страна на ответника. Вариант две бил изпратен на ищцата на 06.10.2021 г., който бил съобразен с нейните желания /обсъдени на срещата/, но тъй като тя променила вижданията си за проекта, се наложило изготвянето на пет варианта, които били разработени в рамките на сроковете, предвидени за изпълнението на конкретните забележки. След изпращането на ищцата на пети вариант в края на ноември, била насрочена среща на 04.12.2021 г. за финализиране на уговорките, но поради невъзможност на свидетелката да се яви, срещата била отложена. Последващите опити за среща били възпрепятствани от ищцата, като и комуникацията ставала по-трудна. В началото на януари ищцата изпратила имейл с искане условията по договора да бъдат предоговорени поради срочно забавяне на проекта, като до представяне на пети вариант на проекта, ищцата не била предявявала претенции за забава от страна на ответника. Техническият проект, разработен на база пети вариант, бил изработен през декември и готов, съответно изпратен на ищцата началото на януари, за финални потвърждения, но тя не върнала обратна връзка. Впоследствие до нея била изготвена нотариална покана, за да си получи изготвените проекти и съответно договорните отношения да бъдат прекратени след приемане на разработените проекти. Ищцата получила поканата, но не се явила в посоченото време и място, за да получи проектите. Според показанията на свидетелката С Н ответното дружество е изпълнило всички възложени задачи по договора, с изключение на авторския надзор, тъй като реално до строителство не се е стигнало, съответно няма как да се упражнява авторски надзор при липса на стартирало строителство, както и че проектите били извършени в пълнота и достатъчна степен на разработка, за да могат да се използват за потенциална реализация, след фактическо обединение и прецизиране, за което била необходима допълнителна документация и допълнителни съгласувания с

администрацията, за което ответното дружество нямало ангажимент. На въпроси на страните, свидетелката е отговорила, че на първата среща е изяснено, че след фактическото обединяване на жилището, ще се наложи още едно заснемане преди започване с фактическия интериор, тъй като било от изключителна важност всички размери да бъдат точни до милиметри. Уточнява още, че през цялото време, през което са водени преговори, ищцата е сменяла концепциите си относно варианти, цветове, елементи и т.н. Посочва, че изработеният проект е приложим спрямо взетите от апартамента мерки, както и че едва след реалното обединяване на жилищата, би могло да се види с каква широчина ще е проходът от събарянето на зид, чието събаряне било необходимо за обединяването на апартаментите, като това било единственото нещо, което следвало да се актуализира в изготвения проект.

Разпитан като свидетел е и С Ч /живущ на съпружески начала с ищцата/, който потвърждава сключването на процесния договор между страните. Твърди, че архитектката е следвало да даде становище дали е възможно двете жилища да се обединят, както и дали би се ангажирала с осъществяване на технически план на ремонта на жилищата, като същата заявила, че не бил налице технически проблем апартаментите да се обединят. Между страните били обсъдени възможностите как да се осъществи това. Твърди, че е платено капаро в размер на 50 %, но дейностите по договора не са изпълнени, целият процес бил съпътстван от многократни закъснения в предварително заложените срокове, като проектът не напреднал от ниво „идеен проект“, което били едни картинки, а идеята на ищцата била в жилището да се извърши всичко – ремонтни дейности, обзавеждане и т.н., т.е. всичко необходимо за ползване на имота по предназначение. В жилищата не била извършена никаква реална дейност, освен едно измерване. На ищцата била предоставена 3D визуализация, от която да придобие представа как ще изглежда завършеният проект, като визуализацията показвала как би изглеждал имотът, обединен от двете жилища. Ответникът не бил представил реален проект до края на договорните отношения, които ищцата прекратила. Под реален проект, свидетелят визира проект за обединяване, скица с параметри. Били обсъждани два варианта, тъй като голяма част от стените били носещи. Страните стигнали до крайно решение за това кой е подходящият вариант, като архитектката поела ангажимент да изготви план, от който да е видно как би изглеждал крайният проект, когато бъде осъществен, като нейно задължение било да наеме майстори и технически лица за извършване на дейностите по договора. Посочва, че арх. С предоставила предварителен план, по който проектът трябвало да се движи. След изготвяне на работния план, който трябвало да се осъществи след визуализацията, трябвало да се представи примерен финансов разчет на цената на проекта, до който реално не се стигнало. При обсъждане между страните кога ще започне реална дейност, от страна на ответника било заявено, че трудно се намирали читави майстори, както и че цените били високи. На въпрос дали е необходим архитектурен проект, одобрен от общината, арх. С отвърнала, че ако жилището няма да се продава, такъв не

бил необходим.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Уважаването на иск с правно основание чл.55,ал.1,предл.3 от ЗЗД е обусловено от доказване,че парична сума е заплатена,но с оглед настъпило обстоятелство след плащане на паричната сума,същата вече се явява недължима,т.е. този иск регламентира хипотеза,при която към момента на плащането основание за плащането съществува,а впоследствие въз основа на новонастъпило обстоятелство отпада основаниято за плащането. С оглед това,че ищцата по първоначалния иск М. твърди,че липсва изпълнение по сключения договор и е упражнено правото на разваляне на договора,за да бъде уважена исковата претенция следва да бъде извършена преценка дали е налице основание за упражняване потестативното право на разваляне на договора,респективно дали заплатената при сключване на договора парична сума подлежи на връщане от дружеството изпълнител на ищцата М. като възложител. Страните не спорят,а и от представените доказателства се установява,че е сключен договор за проектиране и авторски надзор, както и че е извършено плащане от възложителя /ищцата/ в размер на 6 201,60 лева с ДДС. В предмета на договора е посочено, че обхватът на възложената работа включва следните фази и проектни части: 1/ архитектурно заснемане; 2/ функционално разпределение; 3/ идеен проект по част: интериор; 4/ работен проект по част: интериор, вкл. количествени сметки, спецификации и работни детайли (при необходимост); архитектура, ел. инсталации, ВиК; 5/ пълна спецификация на вложените материали и елементи; 6/ ценови оферти за цялостно изпълнение; 7/ авторски надзор, включващ следните дейности: контрол на строителната площадка във връзка с качеството на строителните работи и стриктното спазване на проекта; консултации на строителната площадка при изпълнението на обекта; участия в срещи и заседания, свързани с реализацията на обекта; съдействие при избор на доставчици на материали и изпълнители на строителните работи и подписване на договори с тях; консултации, извършвани на работното място на проектантите или чрез ел. средства за комуникация; изработване на допълнителни чертежи на детайли. Общата цена на проекта била 10 336 лв., като първо следвало да се направи авансово плащане в размер на 50 % от общата цена в срок от 5 работни дни от подписването на договора, междинно плащане – 30 % от общата цена в срок 5 работни дни след предаване на работния проект за съгласуване с клиента и окончателно плащане в размер на 20 % от общата цена в срок от 5 работни дни след предаване на окончателния работен проект и оферти за цялостно изпълнение на клиента.От значение за преценка дали искът е доказан по основание е дали е допуснато неизпълнение на договорни задължения от страна на дружеството ответник и дали договорът е развален надлежно от ищцата М., доколкото претендираните суми се основават на неизпълнение и разваляне на договора. С оглед това,че ищцата основава изявлението си за разваляне на договора на клаузата,регламентирана съгласно чл.20,ал.3 от сключения между страните договор,преценката дали искът за връщане на паричната сума е доказан по основание,съдът следва да реализира при

съобразяване дали е допуснато от насрещната страна неизпълнение на договорно задължение.Цитираната договорна клауза предвижда, че договорът се прекратява при виновно неизпълнение на някое задължение, едностранно от изправната страна с 5-дневно писмено предизвестие, отправено до другата страна, като в случай че в срока на предизвестieto нарушението бъде отстранено, договорът не се разваля. Софийският районен съд,отчитайки ангажираните в хода на производството доказателства,в това число кореспонденцията между страните,намира,че може да бъде възприето,че ответното дружество е допуснало забавено изпълнение,но не може да бъде възприето,че е налице пълно неизпълнение на уговорените съгласно договора дейности. За да счете,че исковата претенция е недоказана по основание,съдът взе предвид заключението по съдебно-техническата експертиза,от което се установява,че дейностите по т.1-6 са изпълнени,а единствено не е реализиран контрол на строителните дейности по т.7,в която насока следва да бъде отчетено,че до осъществяване на строителни дейности в имотите не се е достигнало. С оглед това,че уговорените дейности до т.6 са осъществени към отправяне на изявлението за разваляне на договора и при съобразяване на обстоятелството,че не може да бъде възприето,че ищцата М. няма интерес от частично изпълнение,съдът счита,че за ищцата М. не е възникнало валидно правото да претендира разваляне на договора,респективно заплатената при действие на договора парична сума и при съобразяване извършените дейности по т.1 до т.6 от сключения между страните договор не подлежи на възстановяване. Така мотивиран,съдът намира,че исковата претенция по първоначалния иск подлежи на отхвърляне. Изводът на съда не се променя предвид представеното становище на експерт,че изготвеният проект бил неосъществим, защото законодателството не допуска бани да бъдат разположени над жилищни помещения. В тази насока съдът намира,че следва да бъде отчетено,че сключеният между страните договор се отнася до изработване на интериорен проект,а не е налице възлагане на проект за преустройство и обединяване на две жилища,за което съдът кредитира показанията на свидетелката С – Н,както и заключението по съдебно-техническата експертиза. Софийският районен съд,съобразявайки предмета на сключения между страните договор,както и като отчете,че становището,представено към исковата молба се отнася до въпроси по приложението на ЗУТ,намира,че това становище не може да обоснове извод за допуснато от ответното дружество неизпълнение на договорно задължение,респективно не може да доведе до извод,че за ищцата е възникнало потестативното право да развали сключения договор.В конкретния случай се установява, че е налице частично изпълнение, доколкото съгласно експертизата, ответникът е изпълнил част от задълженията си по договора - без авторския надзор. Процесният договор притежава характеристиките на договор за изработка, като съгласно чл. 264, ал. 1 ЗЗД поръчващият е длъжен да приеме изработеното, като съответно му е предоставена възможност да направи възражения при предаване на работата, т.е. приемането е не само право, но и задължение на възложителя. С оглед това,че договорът е изпълнен частично, а не са налице факти за липса на

интерес от частично изпълнение, съдът намира, че искът за сумата от 6021,60 лева подлежи на отхвърляне. Следва да се посочи, че при наличието на изпълнението на дейностите по т.1-6 от сключения договор, ищцовата страна не би могла да претендира връщане на авансовото плащане, тъй като същото е престоирано на договорно основание и при наличието на частично изпълнение, страната ищец не може да претендира връщане на цялата заплатена сума по договора, тъй като е налице разлика между хипотезата, когато липсва изпълнение и хипотезата, когато е реализирано частично изпълнение.

Уважаването на иск с правно основание чл.92 от ЗЗД за неустойка се обуславя от установяване кумулативното наличие на следните предпоставки – да съществува договорно правоотношение, да е уговорена неустойка относно неизпълнение на конкретно договорно задължение, да е определен начин на изчисляване на договорната неустойка. Съгласно чл. 92 от ЗЗД неустойката представлява договорен способ, чрез който едната страна по договорното правоотношение да бъде обезвредена в случай на неизпълнение на договорно задължение от насрещната страна по правоотношението. В конкретния случай съдът приема, че между страните съществува договорно правоотношение, отчитайки представения по делото договор, съгласно който ответното дружество се е задължило да изготви проектни работи и авторски надзор. Анализирайки клаузите на сключения договор, съдът намира, че същият е с характер на договор за изработка. Не се спори между страните, а и от доказателствата по делото се установява, че от страна на възложителя е извършено авансово плащане, а предвид доказателствата по делото, се установи, че срещу това плащане са извършени съответните дейности, уговорени с договора. В конкретния случай, макар и да се установява частично изпълнение на дейностите по т.1-6, следва да се посочи, че за последващите ремонтни дейности е било необходимо да се приеме извършената работа, за приемането на която е изпратена нотариалната покана от ответника до ищцата. Съгласно договорната клауза на чл.24 от сключения договор неустойка е дължима при разваляне на договора по реда на чл. 20, ал. 3 от същия, в който случай изправната страна разваля договора, а неизправната дължи неустойка в размер на 10 % от стойността на незавършените към момента проектни работи. Съдът намира, че от събраните по делото доказателства не може да бъде възприето, че неустойка е дължима. Изложените от съда съображения, че договорът не е надлежно развален, обосновават разбирането, че неустойка, предвидена съгласно чл.24 от договора не може да бъде присъдена, т.е. искът по чл.92 от ЗЗД подлежи на отхвърляне.

Софийският районен съд намира, че не са налице и предпоставки за присъждането на неустойка, претендирана по реда на чл.23 от договора. Цитираната договорна клауза на чл.23 от договора регламентира способ за страната възложител да претендира присъждане на неустойка за забавено във времево отношение изпълнение като неустойката се начислява за дължимите възнаграждения за неизпълнените дейности. Анализирайки договорната клауза на чл.23 от сключения между страните договор, тази договорна клауза поражда право на възложителя да претендира неустойка по време на действие

на договорното правоотношение. За разлика от неустойката, регламентирана съгласно чл.24 от сключения договор, която е дължима при преустановяване действието на договорното правоотношение, неустойката по чл.23 от договора предполага съществуване на договорното правоотношение. Съобразявайки обстоятелството, че ищцата М. е отправила изявление за разваляне на договорното правоотношение, основано на твърдения за пълно неизпълнение, съдът намира, че иск за присъждане на неустойка, предявен едновременно с иск за връщане на паричната сума поради упражнено разваляне, не може да бъде уважен.

По насрещния иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Уважаването на искова претенция с правно основание чл.79 от ЗЗД е обусловено от доказване, че между страните съществува договорно правоотношение, от установяване уговорените права и задължения и от доказване наличието на неизпълнено насрещно задължение от другата страна по договорното правоотношение. Това означава, че ищецът по насрещния иск М Х следва да докаже, че договорно правоотношение съществува и да установи, че има вземане в размер от 3100,80 лева, а в тежест на ответницата по насрещния иск М. е доказването, че е изпълнила точно своите договорни задължения или са налице обстоятелства, изключващи отговорността ѝ. Софийският районен съд намира, че исковата претенция по насрещния иск подлежи на отхвърляне. Отчитайки съдържанието на договорното правоотношение, съдът счита, че уговореното възнаграждение, което е платимо на три вноски, включва и дейност по т.7, каквото не е спорно, че не е извършена, а и отделно от това, дружеството също е отправило изявление за разваляне на договорното правоотношение. Отправянето на изявление за разваляне цели преустановяване действието на облигационната връзка, поради което не се явява допустимо да бъде претендирано изцяло възнаграждението, основано на договора и такова, каквото в договора е уговорено при пълното изпълнение на задълженията по договора. С оглед това, че дружеството не е реализирало в цялост уговорените по договора дейности, съдът намира, че насрещният иск като недоказан подлежи на отхвърляне. В настоящия случай ищецът по насрещния иск претендира реално изпълнение на задължението за заплащане на възнаграждение по договора, но такова е мислимо само в хипотезата на съществуващ между страните договор, който е изпълнен точно. Развитите съображения мотивираха съда да счете, че насрещният иск подлежи на отхвърляне.

По изложените съображения Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 55, ал.1, предл.3 от ЗЗД, предявен от М. Г. М., ЕГН *****, със съдебен адрес С, против М Х, ЕИК, със съдебен адрес С, за осъждане на ответника за сумата от 6 201,60 (шест хиляди двеста и един лева и шестдесет стотинки), представляваща авансово

плащане в размер на 50% от цялата сума по договор за проектиране и авторски надзор от 18.06.2021г. поради неизпълнение и разваляне на договора.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД, предявен от М. Г. М., ЕГН *****, със съдебен адрес С, против М Х, ЕИК, със съдебен адрес С, за осъждане на ответника за сумата от 620,16 (шестстотин и двадесет лева и шестнадесет стотинки), представляваща неустойка по договор от 18.06.2021 г. ,уговорена съгласно чл.24 от договора,а при условията на евентуалност – по чл.23 от договора.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.79 от ЗЗД,предявен от М Х, ЕИК, със съдебен адрес С, за осъждане на М. Г. М., ЕГН *****, със съдебен адрес С,,да заплати сумата от 3 100,80 лева (три хиляди и сто лева и осемдесет стотинки), представляваща разликата между дължимото и заплатеното възнаграждение по договор за проектиране и авторски надзор от 18.06.2021 г.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____